

XCI.

Forslag til Lov

om

private Vejrettigheder.

(Fremsat i Landstinget den 11. Februar 1938 af Justitsminister *Steincke*).

§ 1.

Stk. 1. Naar en Vej er eneste eller væsentligste Adgang til en Ejendom eller til nogen af dennes Lodder, og Vejen er angivet paa Matrikulkortet, hvis Udvisende i det væsentlige stemmer med Forholdene i Marken, kan Retten til denne Vej, selv om den ikke er tinglyst, ikke fortrænges af senere Erhververe af Rettigheder over den tjenende Ejendom ifølge Aftale eller Retsforfølgning.

Stk. 2. Den, der vil bestride, at der foreligger en Ret til Vejen, naar de i Stk. 1 nævnte Betingelser er til Stede, har Bevisbyrden.

§ 2.

Stk. 1. Naar en Vej er eneste eller væsentligste Adgang til en Ejendom eller til nogen af dennes Lodder, og Brugen af Vejen ikke er retsbeskyttet, kan det ved Dom bestemmes, at Brugen skal vedvare mod Udbetaling af Erstatning efter Dommerens Skøn til den, der kan kræve Brugens Bortfald i Henhold til Lov om Tinglysning Nr. 111 af 31. Marts 1926. Adgang til Vej over fremmed Ejendom kan ikke tilkendes i Tilfælde, hvor Retten skønnes at ville blive til uforholdsmæssig Skade for den tjenende Ejendom, men bør iøvrigt meddeles, hvor ikke særlige Omstændigheder taler herimod. Til Fremskaffelse af den fastsatte Erstatning, der i Mangel af frivillig Overenskomst skal erlægges kontant, kan det efter Paastand i Dommen bestemmes, at der skal kunne gives Pant i den herskende Ejendom forud for andre Hæftelser. Sagen anlægges ved den tjenende Ejendoms Værneting.

Stk. 2. De i Stk. 1 indeholdte Bestemmelser kommer ligeledes til Anvendelse, hvor en Ejendom mangler den nødvendige Forbindelse med en offentlig Vej, og det viser sig ugørligt ved frivillig Overenskomst paa rimelige Vilkaar at erhverve fornøden Adgang. Dog bliver Sagen i dette Tilfælde at behandle og afgøre ved en Landvæsenkommission, jfr. Lov af 30. December 1858 om Landvæsenkommissioner. Adgang til Vej over fremmed Ejendom kan ikke tilkendes den Ejer, som ved en vilkaarlig Handling har afbrudt Ejendommens hidtidige Forbindelse med offentlig Vej.

Stk. 3. De i Medfør af Stk. 1 og Stk. 2 fastsatte Erstatninger udbetales Ejeren af den tjenende Ejendom, saafremt han godtgør, at Ejendommen er ubehæftet, eller at der foreligger Samtykke til Udbetalingen fra samtlige Panthavere. Kan Panthavernes Samtykke ikke fremskaffes, udbetales Erstatningen til dem efter deres Prioriteters Rækkefølge imod Afskrivning paa Pantebrevene.